

in v Ribnici, kjer je baje imel »strijca dekana«, popraviti tako, da pesnik naš nikoli ni hodil v Kranji v šolo in da tudi ribniški dekan Bonaventura Humelj ni bil Preširnov strijc, ampak samo prijatelj Preširnovega starega strijca Jožefa, župnika v Kopanji (gl. »Ljubljanski Zvon« I. 16.). Dalje nam g. Peter pl. Radics v članku »Božja pota Slovencev« opisuje božjo pot k Mariji na Blejskem jezeru. Konečno beremo ilustrovano povest »Na sveti večer« in nekaj smešnic.

— Drobttinice. XXII. letnik. Uredil dr. Fr. Lampe, profesor bogoslovja, vodja Marijanišča. Izdala Katoliška družba za Kranjsko. V Ljubljani 1888, 8, 244 strani. Cena 1 gld. 20 kr. — Knjiga prinaša najprej Antona Martina Slomška sedem postnih pridig, govorjenih l. 1861. v predmestni slovenski fari Matere Božje v Mariboru. Urednik dostavlja, da so ti govori ostali, kolikor je bilo mogoče, v prvotni Slomškovi obliki. V drugem delu beremo v nji jako temeljit životopis slovenskega skladatelja in organista Gregorja Riharja in slovenskega pesnika Radoslava Silvestra. Tretji del opisuje zlato mašo sv. očeta papeža Leona XIII. in vatikansko razstavo. Tema spisoma je pridejana spevoigra, ki jo je na slavo Leonu XIII. priredilo dné 1. januarja 1888. ljubljansko Marijanišče. Kratko in krepko je opisano in preslavlano v poeziji in prozi tudi življenje in vladanje presvetlega cesarja. Četrty del, ki je odmenjen zabavi, priobčuje venec Silvestrovih, Virkovih in Lebanovih pesmij in kratkih povestij. Knjiga je umno urejena in jako lično natisnena ter podaja mnogo lepega berila.

Knjige »Matiče Slovenske« se začno te dni razpošiljati. Vsak matičnjak prejme letos po četvero bukev in to: »Slovenci in 1848. leto. Spisal Josip Apih, profesor na deželni veliki realki v Novem Jičinu. Tisek Blaznikov v Ljubljani 1888, 8, 302 strani. Gospod prof. Apih nam je leto 1848., ki je v političnem, národnem in kulturnem oziru toli znamenito za ves národ slovenski, po tiskanih virih in ustnih poročilih opisal z lepo zgovorno besedo in tako zanimivo, da človek le nerad položi knjigo iz rok. »Matica Slovenska« je s to razpravo jako ustregla narodu našemu in izdatno obogatila ž njo slovestvo slovensko. O knjigi sami nam je obljubljena obširnejša ocena iz strokovnjaškega peresa. — Druga knjiga »Prihajač«. Povest. Spisal Fr. Dolinar. Tiskala Miličeva tiskarna v Ljubljani 1888, 8, 104 str. (3 zvezek »Zabavne knjižnice«). Tej lepi povesti je društveni odbor prisodil drugo nagrado iz razpisane Jurčič-Tomšičeve ustanove (100 gld.). Zajeta je iz domačega življenja in spisal jo je Slovencem znan pisatelj, ki se prav po nepotrebnem skriva za priprosto ime Fr. Dolinarja; kajti lepega proizvoda svojega bi mu ne bilo treba zatajevati. — Tretja knjiga so *Izbrani spisi Frana Erjavca*. Uredil Fr. Levce. I. del: Pripovedni spisi. V Ljubljani, tisek »Katoliške Tiskarne« 1888, 8, 156 str. (4. zvezek »Zabavne knjižnice«). — Knjiga obseza devet povestij Erjavčevih; drugo leto pridejo na vrsto njegovi potopisi, prirodopisno-zabavni in drobni spisi. Pričakujemo, da tudi to knjigo, obsezajočo povesti narodu našemu toliko priljubljenega pisatelja, radostno vzprejmo Slovenci. — Četrta knjiga je *Letopis »Matiče Slovenske« za leto 1888*. Uredil dr. Lovro Požar. Natisnila »Narodna Tiskarna« v Ljubljani. Letopis je urejen po tistem načelu, kakor prejšnja tri leta t. j. vzprejele so se vánj samo izvirne razprave o predmetih, národ naš zanimajočih. Obseza pa te spise: »Božidar Raič«, spisal prof. dr. K. Glaser; »Kaj človeštvo prideluje in uživa« (drugi del), spisal dr. Jos. Vošnjak; »Ivan Franjin Gundulič«, spisal Anton Trstenjak; »Slovenske národne vraže in prazne vere«, spisal J. Navratil; »Jožef Lamberg«, spisal prof. Ivan Steklasa; »Kakšnih odnošajev nahajamo na slovenskem Štajerji gledé zemlje in njenih prebivalcev?« Spisal M. Cilenšek: »Bibliografija slovenska« od 1. januarja 1887. do 1. januarja 1888 leta. Sestavil Ivan Tomšič. Iz te bibliografije posnemamo, da je 1887 leta 135 raznih slovenskih tiskovin prišlo na svetlo. Knjigo završuje jako točno sestavljeni letopis, obsezajoč poročilo o delovanji Matičinem

o nje knjižnici, dohodkih in troških in imenik vseh matičnjakov, katerih število se je od lani do letos pomnožilo za 93 (lani 1617, letos 1710). Imetka ima »Matica« letos vsega skupaj 52.196 gld. 80 kr., to je za 2114 gld. 53 kr., več nego lani. Za knjige prihodnjega leta je odmenjenih 3300 gld. — Knjige, katere letos »Matica« poklanja národu slovenskemu, so v vsakem oziru lepe, zanimive in hvale vredne. Želeti bi bilo le še to, da bi »Matica Slovenska« od razumništva našega dobivala več podpore; kajti število matičnjakov še ni v nobeni pravi razmeri s številom odličnih národnjakov, ki bi mogli in tudi morali podpirati prvi književni naš závod.

V proslavo štiridesetletnega vladanja Našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. izdalo je »Cecilijansko društvo« v Miličevi tiskarni v Ljubljani tri slavnostne zборе, namreč: 1. »Oj živi Bog cesarja!« besede Ivana Zarnika, napev p. Angelika Hribarja; 2. »Na slavo Avstrije«, besede Funtkove, napev Antona Försterja; 3. »O Avstrija, ti dom krasan«, besede Jos. Pintarja, napev p. Hugolina Sattnerja. Cena vsem trem zborom, namenjenim za patriotične slovesnosti, znaša samo 10 kr.

»Bog ohrani!« Pod tem naslovom je znani založnik F. Tempsky na Dunaji in v Pragi dal na svetlo ilustrovano národno himno v vseh v Avstriji navadnih jezikih, tedaj tudi v slovenskem jeziku. Besede himni pojasnuje deset krasnih podob v največjem polovskem formatu. Opozarjamo zlasti krajne in okrajne šolske svete na to izborno patriotično delo, kateremu je cena (80 kr.) izredno nizka.

Družba sv. Mohorja, ki ima zdaj 41.552 družabnikov, izdala je letos šestero njig. Prva je »Koledar za navadno leto 1889.« Poleg kalendarija, imenika in dr. žbinea glasnika objavlja knjiga te spise: »Naš cesar Franc Jožef I.« (spisal Ignacij Žitnik) s podobo; izvirno dr. Vošnjakovo povest »Obsojen«, katero je slikar *Jurij Šubic* v Parizu olepšal s krasnimi podobami; »Zlatomašnik J. J. Strossmayer« spisal Jos. Starè, z dvema podobama. »Borovlje in puškarija v Borovljah«, opisal Janez Šajnik, z dvema podobama; dalje životopise pokojnih domoljubov dekana Lamberta Ferčnika in dr. Valentina Zarnika s podobama. G. Janko Kersnik nam podaje v resnici kratkočasno povest: »Kako je stari Molek tatú iskal.« Dr. Ivan Križanič opisuje zlatomašnika Leona XIII. in slovensko romanje v Rim in g. Ignacij Žitnik »Razgled po svetu«; g. M. Cilenšek pripoveduje, »Kakó je ravnati s travniki«, gospá R. Kosova razlaga nekaj skrivnostij »Iz kuhinje«, g. J. Lampe nam podaje nekaj zdravniških in drugih izkušenj in g. J. Tisovec nam opisuje »Sleparijo s skrivnimi zdravili«. Vrhu tega obseza knjiga, ki je kaj spretno urejena, še nekoliko manjših spisov in pesemc. Druga knjiga je V. (konečni) snopič dr. *Ivan Tavčarjevega* »Slovenskega Pravdnika«, ki je s to knjigo národu podal dobrega in zanesljivega svetovalca v pravnih stvaréh. — G. Jos. Starè nadaljuje v tretji knjigi svojo »Občno zgodovino« za slovensko ljudstvo, v kateri je došel do začetka francoskega velikega prevrata. — Kakor prve tri ugaja nam tudi četrta knjiga, polna lepega poučnega in zabavnega berila, »Slovenskih Večernic« 42. zvezek. V njih nam g. dr. Fr. Lampe najprej opisuje prebлага bivišega profesorja, korarja in imenovanega škofa ljubljanskega dr. *Janeza Gogala*. Beročim ta krasni životopis krči se nam od žalosti srce, ker znova čutimo, kaj smo izgubili s tem vrlim možem. Le škoda, da se ni posrečila pridejana Gogalova podoba, ki blagemu pokojniku ni dosti podobna. Dalje nahajamo v knjigi potopis »Spomini na Italijo« in tri povesti: »Na krivem poti (A. Koder) in »Moje sanje na Veliko noč (J. Brbuč, »Sreča je opoteča« (J. Steklasa), poučno razpravo »Strela in strelovođi« (J. Brbuč), národne pripovedke (M. Križnik) in še nekoliko drobnejših spisov in pesmij, izmed katerih se posebno odlikujeta Gorazdovi baladi »Vinska bajka« in »Mejnik«, ponatisnjeni iz našega lista. Prijateljem cerkvenega slovstva je družba ustregla z lepo knjigo »Hodi za Kristusom!« katero je po Tomaži Kempenčanu izvrstno preložil *Andrej Kalan*, trnovski kapelan v